

רע"פ 4752/18 - פלוני נגד מדינת ישראל, פלונית, פלוני

בבית המשפט העליון

רע"פ 4752/18 - א'

כבוד השופט ג' קרא

לפני:

פלוני

ה המבקש:

נ ג ד

1. מדינת ישראל
2. פלונית
3. פלוני

המשיבים:

בקשה לרשות ערעור על פסק דיןינו של בית המשפט המחויז בבאר שבע בתיק ע"פ 15116-10-17 שנתנו ביום 23.5.2018 על ידי כב' הנשיא רוטל יפה-כ"ץ וככ' השופטים יואל עדן וגילת שלו ובקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין

עו"ד שמעון תורג'מן

בשם המבקש:

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דיןינו של בית המשפט המחויז בבאר שבע (כב' הנשיא ר' יפה-כ"ץ, והשופטים י' עדן ו-ג' שלו) בע"פ 15116-10-17 מיום 23.5.2018, בגין נדחה ערעורו של המבקש על הכרעת דיןנו וגזר דיןנו של בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט ר' סולקין) בת"פ 54318-02-12 מיום 8.6.2016 ומיום 1.10.2017 בהתאם.

עמוד 1

© verdicts.co.il - דין פסקי כל הזכויות שמורות לאתר

1. המבוקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בכתב אישום המחזק ארבעה אישומים. בכתב האישום מיויחסות למבוקש עבירות תקיפה בנסיבות מחמירות, תקיפת קטין, איומים והדחה בחקירה בסביבות מחמירות, שביצע כלפי גירושתו ובנה הקטין (להלן: הקטין). על פי כתב האישום, המבוקש והמתלוננת היו נשואים בעבר והמשיכו להתגורר בשמשותף, יחד עם הקטין, גם לאחר שהתגרשו ובמהלך התקופה הרלוונטית. במהלך תקופה זו, הייתה המתלוננת בהריון. בכתב האישום מתוארים שלושה אירועים שאירעו במועדים סמוכים בהם תקף המבוקש את המתלוננת או את הקטין. במקרה אחד הינה המבוקש את המתלוננת בנסיבות אגרוף לראשה, הצמיד סכין לצווארה ואימם שהרג אותה ואת בנה אם הקטין. במקרה שני, לאחר שהקטין סירב לבקשת השפנה אליו המבוקש, בעט המבוקש בקטין וזרק אותו לloor. משביקשה המתלוננת לעזרתו דחף אותה המבוקש, הכה אותה בזרפה, וניסה לבועוט בבטנה. כמו כן, את הקטין בפניו, וכשבאה המתלוננת לעזרתו דחף אותה המבוקש, הפיל אותה לרצפה, וניסה להניע את המתלוננת מלהיעיד נגדו באירוע נוסף, לאחר שהתעורר חשד בבית הספר לתקיפת הקטין, ניסה המבוקש להניע את המתלוננת מלהיעיד נגדו במשטרה, ואימם כי יפגע בגופה.

2. בהכרעת הדיון מצא בית משפט השלום את המבוקש אשם במינויו. נקבע, כי יש לתת אמון בעדויות שמסרו המתלוננת והקטין, שנთמכו בעדותה של העובדת הסוציאלית בבית ספרו של הקטין. טענת העילה של המבוקש נדחתה ונקבע שאין לתת אמון בגרסתו, וזאת הסתיירות הרבות שנמצאו בה. בית משפט השלום התייחס לסתירות שנתגלו בין אמרותיה השונות של המתלוננת לעדותה בבית המשפט ובין עדותו של הקטין בפני חוקרת הילדים לבין עדותו בבית המשפט, אולם קבע כי אלו לא הגיעו ללב העניין, וכיון כי יש לתת משקל לכך שהעדויות נמסרו מספר שנים לאחר התרחשויות האירועים.

3. בגזר הדיון בחר בית משפט השלום את הראיות לעונש ואת הتسקרים שהוצעו לפני, וסקר בהרחבה את הפסיקה הנוגגת בעבירות אלימות במשפחה. לאחר מכן, נקבע בית משפט השלום מתוך ענישה לכל אחד מהאישומים, אותם חף באופן חלקית לשם קביעת מתחם ענישה כולל, שגע בין שנה וחצי לארבע שנים מאסר בפועל. בଘירת העונש שקל בית משפט השלום, בין היתר את עברו הפלילי המכובד של המבוקש, את חומרת המעשים, ואת הჯשת ביצועם מחוד גיסא, ואת חלוף הזמן וניתוק הקשר בין המבוקש למatform והקטין מאידך גיסא. כמו כן, דחלה בית המשפט קמן את עתירת המבוקש לחזור ממתחם הענישה משיקולי שיקום. לבסוף, נקבע על המבוקש 30 חודשי מאסר בפועל, והופעל עונש מאסר מותנה בן 12 חודשים שרבץ עליו בגין הרשעה קודמת, לריצוי במצבבר, כך שבסך הכל על המבוקש לרצות 42 חודשים מאסר, בניכוי ימי מעצרו. כמו כן, הושטו על המבוקש עונשי מאסר מותנים והוא חייב בתשלום פיצוי למתלוננת בסך 10,000 ש"ח ופיצוי לקטין בסך 30,000 ש"ח.

4. ערעור שהגיש המבוקש על פסק הדיון נדחה. בית המשפט המחויז ציין כי טענות המבוקש כלפי ההחלטה נוגעות כולהן לממצאי עובדה ומהימנות בהן ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב, וקבע כי מקרה זה אינו נמנה על החריגים לכל האמור. אשר ערעור על גזר הדיון, נקבע בית המשפט המחויז כי מכיוון שהמבחן נמנע מליקחת אחריות על מעשי, ומושא שלעימת שירות המבחן עדין קיים פוטנציאלי מכיוונו, אין מקום להתערב בחומרת עונשו.

מכאן הבקשה שלפניי.

5. המבוקש טוען כי עניינו הוא אחד מאותם מקרים חריגים המצדיקים התערבות ב"גלאול שלישי". לטענתו,

ערעورو נדחה בתמציאות יתרה ומבליל התייחס לטענותו בוגע להכרעת הדין. טענתו העיקרית היא כי לא הוכח כל מסמך רפואי המלמד על הפגיעה שנגרמו לקטין, אף שלטענת המתלוונת מסמך כאמור הועבר לחוקרי המשטרה. לשיטת המשפט, הערכאות הקודמות התעלמו מפרט זה, על אף שהוא שומט את הקרקע מתוך לכל הקביעות שבהכרעת הדין. לחופיו, טען המשפט כי בית משפט השלום שגה באופן בו קבע את מתחם הענישה בעניינו, וכי יש להקל בעונשו, נוכח הזמן הרוב שהhalf ממועד ביצוע המעשים ובשים לב לכך ביצע עבירות נוספות מועד.

דין והכרעה

6. דין הבקשה להידחות. כידוע, רשות ערעור ב"גלאול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם עולה שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינים הפרטיא של הצדדים (ר"ע 103/83 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לב(3) 123 (1982)), או במקרים יוצאי דופן בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעוות דין (רע"פ 5066/09 אוחזין נ' מדינת ישראל (22.4.2010); רע"פ 8215/16 יצחק נ' מדינת ישראל (29.3.2017)). הבקשה שלפניי אינה עומדת, ואף למעשה אינה מתימרת לעמוד, באמות מידת אלו,DOI בקשר לדוחיתה. לעומת זאת, אעיר מספר העורות:

7. המשפט העלה בפני בית המשפט המחווי מגוון רחב של טענות המופנות כלפי קביעות המהימנות הנוגעות לעדויותיהם של המתלוונת והקטין. משכך, לא נפל פגם בפועלו של בית המשפט המחווי שברר את התבונן הבהיר, והתייחס בפסק דין לעיקרם של הממצאים, מבלתי היידרש לכל אחת ואחת מטענות המשפט. זאת, בשים לב לכל אי-התערבות ולונכת היתרון האינהרנטי המקנה לרשות הדינית, בשל התרשםותה הבלתי אמצעית מן העדים ומהראיות, אשר הונחו בפנייה (ראו, למשל, ע"פ 9352/99 יומטוביאן נ' מדינת ישראל, נד(4) 632 (2000); ע"פ 5633/12 נימן נ' מדינת ישראל (10.7.2013); ע"פ 7090/15 חילפה נ' מדינת ישראל, בפסקה 14 (25.8.2016)). יודגש, כי כוחו של כל זה איתן משעסקין בעבירות שהתרחשו בדلت אמותיו של התא המשפטית, למרחב המגורים המשותף בו הtgtgorו המעורבים (ע"פ 09/2012 פלוני נ' מדינת ישראל (1.9.2009)).

8. כמו כן, הבקשה שלפניי גם היא מופנית בעיקר אל לב ליבם של ממצאי המהימנות שקבע בית משפט השלים. כידוע, ככל אי-התערבות חל אף ביתר שאות בסוגרת בקשה "גלאול שלישי" (רע"פ 1374/13 פלונית נ' מדינת ישראל, בפסקה 10 (26.2.2013); רע"פ 8781/16 הלפרן נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 (16.4.2018). אציגו, במענה לסוגיה הממוקדת שהעלתה המשפט בפניי, כי בית משפט השלום היה מודע לקיומן של סתרות בעדות המתלוונת, בחן סתרות אלו באricsות, וקבע כי הן נמצאות בשולי העדות וכי אין בהן כדי לפגום במהימנותה של העדות. זהו הדין גם לסתירה הנטענת לעניין מסירת התעודה הרפואית, שכן אין בה כדי לפגום בסימני האמת שמצוות בית משפט השלום בעדות. על כן, אין בידי לקבל את טענת המשפט כי פגם זה "שומט את הקרקע" עליה בונה הכרעת הדין.

9. מכאן לחלקה של הבקשה המופנה לחומרת העונש. כידוע, רשות ערעור בכךן דא לא תינתן, אלא במקרים בהם ניכרת סטייה קיצונית מרף הענישה הנושא והמקובל בעבירות דומות (רע"פ 9102/15 פאר נ' מדינת ישראל (26.1.2016); רע"פ 483/18 ברוכיאן נ' מדינת ישראל (14.2.2018)). בעניינו,DOI בעיון בסיקור ההחלטה המפורטת שערק בית משפט השלום בגין הדין על מנת ללמידה כי המקורה דין אינם חורגים ממשית מידת זו.

10. סוף דבר, הבקשה נדחתת. משכך, מתיקת ההכרעה בבקשתו לעיכוב ביצוע עונש המאסר. לפנים משורת עמוד 3

הדין, על מנת לאפשר למבקר לבצע מיון מוקדם, אני מורה כי המבקר יתיצב לריצוי עונשו ביום 15.7.2018 עד השעה 10:00, ביום"ר דקל, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשבידו תעודת זהות או דרכון, ווותק מהחלה זו. על המבקר להתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם עם ענף אבחון ומילוי של שירות בתי הסוהר, בטלפוןים 08-9787336 או 08-9787377.

ניתנה היום, י"ג בתמוז התשע"ח (26.6.2018).

שפט